

gens erklærede målsætning om, at man vil følge den gamle regerings ambitioner om, hvor meget gælden skal nedbringes frem til 2010.

Hvad er det, der skal bringe det regnestykke sammen? Er det en massakre på de mennesker, som skal gennemføre reformerne i forvaltningen, og deres ansatte, eller er det privatisering af statsjede virksomheder? Det bliver vi sådan set som samfund ikke rigere af. Det kan godt være, at det nedbringer bruttogælden, men det styrker ikke statens samlede værdi i regnskab. Og det gør det frem for alt ikke muligt at styre økonomien med den stabilitet, som vi andre har forsøgt, hvis man vil dække sig ind med engangsindtægter i stedet for solid finansiering af den velfærd, man tilbyder.

Vi vil studere alle disse svar med meget stor interesse og går ud fra, at når regeringen fremsætter sit eget finanslovsforslag, får vi nogle bidrag til at forstå, hvordan miraklet kan ske.

Lad mig så sige, at Socialdemokratiet her i Folketinget vil bede om at få nogle temaer, som indtil nu er svagt betonet i regeringens udspil, behandlet, så vi kan få klarhed over, hvad linjen er, og søge tilslutning til at fortsætte den gamle regerings initiativer for at skabe flere almennyttige boliger, flere ældreboliger, flere ungdomsboliger, så vi kan få gennemført den arbejdsskadedereform, der ikke bare, som regeringen siger, skal være en afbureaukratisering og en kortere sagsbehandlingstid, men også gøre ret i forhold til mennesker, som i dag ikke har fået tilkendt erstatning for en vitterlig arbejdsskade.

Vi vil også lægge stor vægt på, at vi i sammenhæng med regeringens forslag til forlænget barsel får diskuteret de valgfriheder, som er nok så vigtige for småbørnsfamilierne: at de, der gerne vil starte tidligere, også kan få en børnepasningsmulighed, at vi nu kan få børnepasningsgarantien gjort generel, at vi kan få sikret, at der fortsat er muligheder og valgfriheder, også efter at barnet er fyldt 1 år. Derfor vil vi søge at forhindre, at regeringen får held til at afskaffe den nuværende forældreorlov.

Kl. 11.25

Arbejdsmarkedspolitikken vil vi interessere os meget for. Jeg markerede et enkelt, meget vigtigt tema i mit spørgsmål før til hr. Jens Rohde, og jeg gjorde det, fordi det, der har været karakteristisk for arbejdsmarkedspolitikken op gennem 1990'erne, jo ikke er meningsløs aktivering. Der har været eksempler på det, og dem skal vi

have udryddet. Vi er bestemt tilhængere af at forbedre kvaliteten i aktiveringen, men vi er imod en nedskæring af aktivitetsniveauet.

Det, regeringen her har budt på, er fuldstændig uforeneligt med bare at opretholde det nuværende og i øvrigt utilstrækkelige aktivitetsniveau på aktiveringen. Derfor er der tale om, at regeringen sejler hen mod et isbjerg, hvor man enten ikke kan spare disse penge eller også frontalt vil bryde med aftaler, vi har indgået om dansk arbejdsmarkedspolitik.

Det vil jo ikke skabe tillid til, at regeringen på andre vigtige områder, hvor vi også har aftaler, vil holde sig til god skik i dansk parlamentarisme. Derfor går jeg ud fra, at det her bliver udredt, og at regeringen vedstår de aftaler, vi har, og den forpligtelse, den har, i forhold til de aftaler til at sikre den brede opbakning om dansk arbejdsmarkedspolitik.

Vi ser med en vis bekymring på regeringens meldinger på miljøområdet. Vi kan ikke finde ud af, om regeringen accepterer den bæredygtighedsstrategi, der blev udviklet under den forrige regering, hvordan holdningen er til butikcentre, til kystnærhed og staldbyggeri. Vi håber, at vi får svar på det.

Der er mange andre ting, vi skal søge svar på, vigtigst selvfølgelig: Hvad er udlændingepolitikken? Jeg misunder ikke den nye integrationsminister, der skal skabe den klarhed. Vi ser frem til den.

Nu må vi på alle områder, men ikke mindst på dette område, sige til regeringen: I har fået et meget klart mandat af vælgerne til at levere en kursændring, fortæl, sig frem, tal ud, lad os se den i paragraffer, i alle detaljer og i den fulde overensstemmelse med internationale konventioner, som integrationsministeren har lovet.

Så vil jeg da i øvrigt ønske til lykke med den nye erkendelse, som kom ud straks efter valget: at det vil være klogt, inden en regering lægger sig fast, at tage en pejling på, hvad der sker i nabolandene. Det var vi nogle der blev hånet noget for under valgkampen at sige, men også dér har den nye integrationsminister jo vist sig banebrydende klog.

Formanden:

Jeg har noteret følgende for korte bemærkninger: Hr. Jens Rohde, fru Pia Kjærsgaard, hr. Søren Søndergaard, fru Pia Christmas-Møller og hr. Jann Sjursen.